

افزایش شوری و پایین آمدن عمق آب، پیوستن جزایر به خشکی، از بین رفتن ذخیره غذایی، کاهش زادآوری و تخریب زیستگاههای پرندگان در دریاچه ارومیه، موجب کاهش تعداد پرندگان شده؛ بهطوری که اکنون از 100 هزار فلامینگوی مهاجر سالهای نه چندان دور به سختی میتوان یک جفت از اینگونه را یافت.

پرویز بختیاری پرندشناس در گفتوگو با مهر با اشاره به وضعیت تأسفار اکولوژی دریاچه ارومیه در سالهای اخیر گفت: اگر وضعیت به همین منوال پیش برود بهزودی زمینهای اطراف دریاچه ارومیه بهدلیل گسترش شوره زار از بین میروند و حیات انسانی نیز از این فاجعه متاثر میشود.

از نظر این پرنده شناس، پیوستگی هستههای اصلی حیات به همدیگر، باعث تاثیر جدی اجزای طبیعت بر هم میشود. برای نمونه برداشت آب از منابع تامینکننده آب دریاچه ارومیه باعث بالا رفتن شوری آب و در نتیجه کاهش آرتیمیا (تنها موجود زنده دریاچه) و در نهایت کاهش جمعیت پرندگان بهدلیل کاهش غذا شده است...

وی همچنین با استناد به نتایج یک تحقیق علمی در دریاچه ارومیه اضافه کرد: نتایج این تحقیق نشان میدهد که 22 برابر ظرفیت و حد معمول از دریاچه ارومیه آب برداشت شده است. بختیاری فلامینگو را شاخصترین پرنده دریاچه ارومیه دانست و گفت: با بالا رفتن شوری دریاچه ارومیه جمعیت فلامینگو بهدلیل فقر غذایی با کاهش چشمگیری مواجه شده و آنها منطقه را ترک کردهاند.

<http://www.hamshahri.org/news.aspx?id=112867>

<http://www.hamshahri.org/news-112422.aspx>